

עפ"ג (מרכז) 39171-04-25 - אחמד אבו רביע (עציר) - התייצב באמצעות שב"ס נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 39171-04-25 - אחמד אבו רביע - התייצב באמצעות שב"ס נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז
עפ"ג (מרכז) 39171-04-25

אחמד אבו רביע (עציר) - התייצב באמצעות שב"ס
על ידי בא כוחו עו"ד עלא תלאווי

נ ג ד

מדינת ישראל

על ידי בא כוחה עו"ד עינב וינוגרד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[18.01.2026]

כבוד השופט שמואל בורנשטין, אב"ד

כבוד השופט דרור ארד-אילון

כבוד השופטת אליאנא דניאלי

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בכפר סבא (סגה"נ עמית פרייז) מיום 18.3.2025, בת"פ 70224-08-24, במסגרתו הורשע המערער, על פי הודאתו, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון נהיגה שמעולם לא הוציא, נהיגה ברכב ללא ביטוח, שימוש בטלפון בזמן נהיגה, והתנהגות גורמת נזק.

2. על המערער נגזרו העונשים הבאים: מאסר בפועל של 3 שנים, מאסר על תנאי של 12 חודשים ושל 3 חודשים, בתנאים הנקובים בגזר הדין, קנס ופיצויים, וכן פסילה בפועל ועל תנאי. הערעור מכוון כנגד חומרת רכיב המאסר בלבד.

3. כמתואר בכתב האישום, ועל פי עובדות האישום הראשון, הרי שביום 27/8/24 בשעת לילה מאוחרת, הגיע המערער יחד עם שני אחרים לקרבת רכב חונה בהוד השרון. האחרים התפרצו לרכב בדרך של ניפוץ חלון דלת, והניעו אותו באמצעות מכשיר ייעודי שהחזיקו, ולאחר מכן נהג המערער ברכב מן המקום. בהמשך, נסע המערער במהירות גבוהה, בעודו משוחח בטלפון הנייד שברשותו, לכיוון שטחי הרש"פ. לאחר מכן התנגש בשער מעבר בסמוך לצומת עלי זהב, שם שהו אותה עת אוכפי חברת "איתוראן", שעיקבו את המערער עד להגעת השוטרים למקום. תמורת העברת הרכב לשטחי הרש"פ עתיד היה המערער לקבל 1000 ₪.

על פי עובדות האישום השני, ביום 25/8/24 בשעת לילה מאוחרת, הגיע המערער יחד עם אחר לקרבת רכב חונה בהוד השרון. האחר התפרץ לרכב בדרך של ניפוץ חלון, והשניים הניעו את הרכב. לאחר מכן המערער נסע ברכב מהמקום בעודו משוחח בטלפון נייד, והעבירו לשטחי הרש"פ. תמורת העברת הרכב קיבל המערער 1000 ₪.

- על פי עובדות האישום השלישי, ביום 23/8/24 בשעת לפנות בוקר, הגיע המערער יחד עם אחר לקרבת רכב חונה בראשון לציון. האחר התפרץ לרכב, הניע אותו, ונהג בו, כאשר בשלב מסוים המערער החליף אותו בנהיגה למשך מספר דקות. לבסוף העביר האחר את הרכב לשטחי הרש"פ. המערער קיבל בתמורה למעשיו 500 ₪.
- בכל שלושת האירועים המערער שהה בשטח המדינה ללא היתר, ונהג בכלי הרכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.
4. בית משפט קמא עמד בגזר דינו על נפיצותן של עבירות גניבת כלי רכב וחומרתן הרבה, בהינתן הנזק הכלכלי שהן גורמות לקורבנות העבירה, כמו גם לכלל הציבור הנושא בעלויות גבוהות של ביטוחי רכב, בפרט כאשר העבירות מבוצעות על ידי שב"חים, שלא הוציאו רישיון נהיגה על פי דיני המדינה, ולא מבוטחים. משנה חומרה נמצא בעבירות התעבורה הנוספות, שהאחת יצרה סיכון למשתמשים בדרך והשנייה עניינה במימוש הסיכון תוך גרימת נזק לכלי הרכב.
5. במסגרת נסיבות ביצוע העבירות נשקלו הנסיבות הבאות: מדובר בשלושה אירועי גניבת רכב עם עבירות נלוות, שבוצעו באינטנסיביות, בתוך שבוע ימים; המערער הפיק מהעבירות תמורה כספית, הגם שבאישום הראשון טרם הספיק להנות מהתמורה שכן נתפס בכף. כלי הרכב הועברו לרש"פ, כך שאפשרות סיכול העבירות על ידי משטרת ישראל הינה נמוכה; המערער פעל בצוותא עם אחרים, ותפקידו היה לנהוג בכלי הרכב, הגם שבאירוע השלישי נהג רק בחלק קטן מהזמן; המערער לא היה "המוח" מאחורי הגניבות, אולם נטל חלק חשוב בביצוען; המערער גרם לנזק כלכלי לבעלי כלי הרכב ובאישומים השני והשלישי אלה לא הוחזרו לבעליהם. באשר לאירוע מושא האישום הראשון, אמנם סביר כי הרכב הגנוב הוחזר לבעליו, אולם זאת כאשר הוא ניזוק מהפריצה וסביר שאף מההתנגשות בשער כתוצאה מנהיגת המערער.
6. נוכח הזיקה הברורה בין שלושת האירועים וסמיכות הזמנים ביניהם, קבע בית משפט קמא מתחם ענישה כולל לשלושתם, שהועמד על 3 עד 5 שנות מאסר בפועל, ולצידן מאסר מותנה, קנס המשקף לפחות את התועלות הכספיות שהפיק הנאשם, פיצוי המשקף את הערכת הנזקים שגרם, ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.
7. אשר לעונש בתוך המתחם, נקבע כי יש להעמידו ברף התחתון של המתחם, זאת לנוכח הודאת המערער; נטילת האחריות מצדו והחיסכון בזמן שיפוטי; גילו הצעיר מאד (כבן 20) ועברו הנקי; טענתו, שלא נסתרה, לפיה הוא זה שחשף את האירועים מושא האישומים השני והשלישי. באשר לקנס, על מנת לאפשר למערער להתרכז בתשלום הפיצויים הכוללים שלא יהיו נמוכים, נקבע שיש להעמידו על 1,500 ₪.
8. לטענת המערער שגהבית משפט קמא בקבעו מתחם ענישה מחמיר שאינו לוקח בחשבון את חלקו היחסי של המערער בביצוע העבירות ועומד בסתירה למדיניות הענישה הנוהגת. אף שגה בית משפט קמא משקבע כי חלקו של המערער בביצוע הגניבות הוא חשוב, שכן ברור שמדובר באדם תמים שנוצל על ידי אחרים לביצוע העבירות, כפי שאף ניתן ללמוד מחקירתו במסגרתה אף חשף את העבירות מושא האישומים השני והשלישי. חלקו של המערער התמצה בנהיגה לפרק זמן קצר יחסית, בעוד שהאחרים הם שפרצו לכלי הרכב.

9. לשיטת ב"כ המערער מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 20 לבין 34 חודשי מאסר לכלל העבירות, כפי שניתן ללמוד מהפסיקה הרלוונטית. בהקשר זה הוסיף ב"כ המערער כי שגה בית משפט קמא בכך שקבע את מתחם העונש ההולם על ידי כפל הענישה המקובלת בגין מעשה בודד של גניבת כלי רכב במספר האירועים, כחישוב אריתמטי, וזאת בשעה שנקבע בפסיקה שאין לעשות כן.
10. אשר למיקומו של המערער בתוך מתחם הענישה - נטען כי לאור כלל הנסיבות שנמנו לקולה בגזר הדין, ובשים לב לקביעה לפיה יש למקם את עונשו של המערער בחלק התחתון של המתחם, הרי שיש לעשות כן ביחס למתחם הראוי כפי שהוצג על ידי המערער במסגרת הערעור.
11. ב"כ המשיבה סומך ידיו על גזר דינו של בית משפט קמא ומדגיש כי מדובר במי שנכנס לישראל בתקופת לחימה, וכי העבירות בוצעו באופן סידרתי ובצוותא, תוך הבאת מכשיר ייעודי לצורך ביצוע הגניבה.
12. נציין כי בתום הדיון בערעור ביקש ב"כ המערער, כי בטרם מתן פסק הדין ניתן דעתנו לחומר הרפואי המצוי בשב"ס והנוגע לפגיעה שאשר נטען כי נפגע המערער בעת שהותו בכלא. בהמשך לכך העביר ב"כ המערער לעיונו מספר מסמכים רפואיים, הנוגעים לאותה פגיעה. נעיר כבר עכשיו כי במסמכים אלה צוינה תלונתו של המערער בנוגע למכאוב באזור הפגיעה הנטענת, וההבחנה הרפואית, תוך שהודגש כי אין מדובר בממצא חריג או מעורר חשד, והטיפול התרופתי שניתן לו היה משככי כאבים. אין זאת אלא, כי אין במסמכים אלה כדי להשפיע על תוצאות הערעור, והם בוודאי אינם מלמדים על המצב הרפואי המדאיג שהוצג על ידי ב"כ המערער, מפי המערער, במהלך הדיון (ראו פרוטוקול מיום 14.12.2025, עמ' 3 ש' 2).
13. לאחר שעיינו בגזר דינו של בית משפט קמא ונתנו דעתנו לטענות המערער, סבורים אנו כי לא נפלה שגגה מלפני בית משפט קמא, לא בעת קביעת המתחם ולא בכל הנוגע למיקומו של המערער בתוך המתחם.
14. עבירות גניבת הרכב הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" וחובה על בתי המשפט לסייע במיגור התופעה. הנזק הנגרם לציבור, הן קורבנותיה הישירים של העבירה, בעלי הרכב הגנוב, והן לקורבנותיה העקיפים, הציבור הנדרש לשאת בתשלומי פרמיית ביטוח גבוהים, הוא רב.
15. באותה מידה יש להתייחס בחומרה רבה למי שנכנס לישראל שלא כדין על מנת לבצע את עבירות הגניבה, ובתוך כך אף נוהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, באופן המסכן את שלום הציבור ורכושו, כפי שאף ארע במקרה דנן כמתואר במסגרת האישום הראשון.
16. במקרה שלפנינו, ביצע המערער את עבירות גניבת הרכב, אגב כניסה לישראל שלא כדין בתקופה בה המדינה מצויה במלחמה, תוך נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, וזאת לא פחות משלוש פעמים ברציפות. גם אם המערער לא עמד בראש הכנופיה שביצעה את עבירות גניבת הרכב, הרי שתיאורו על ידי בית משפט קמא כגורם "חשוב" בביצוע העבירות, הוא תיאור נכון ומדויק. בלעדיו, כמי שחבר לאחרים לצורך ביצוע העבירות, ואף נהג בעצמו בכלי הרכב הגנובים, לא היה ניתן להוציא לפועל את אותן עבירות. בניגוד לטענת ב"כ המערער איננו סבורים כי המתחם שקבע בית משפט קמא משקף חישוב "אריתמטי" הכולל צירוף המתחמים הנקבעים דרך כלל לעבירות מסוג זה בשעה שהן מתבצעות בפעם בודדת, אלא מדובר במתחם המשקף היטב את חומרת העבירות בכללותן ועל כל מרכיביהן.
17. אשר למיקומו של המערער בתוך המתחם הרי שממילא נקבע כי עונשו יהיה בתחתית המתחם, באופן המביא בחשבון את כלל הנסיבות המקלות, ובכלל זאת הודאתו, גילו הצעיר, העדר עבר פלילי.
18. סוף דבר - הערעור נדחה.
- ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ו, 18 ינואר 2026, בנוכחות הצדדים.
- שמואל בורנשטיין, שופט
אב"ד
דרור ארד-אילון, שופט
אליאנא דניאלי, שופט